عمان در سال جدید میلادی ۱۱ میلیارد دلار هزینه خواهد کرد

ایرنا : عمان در بودجه سال ۲۰۰۶ خود هزینه هایش را ۴/۲۳۷ میلیارد ریال (۱۱ میلیارد دلار) و کسر بودجه اش را ۶۵۰ میلیون ریال پیش بینی کرد که نسبت به سال ۲۰۰۵ میلادی ۲۰ درصد افزایش نشان می دهد.

«احمد بن عبدالنبی مکی» وزیر اقتصاد عمان به خبرگزاری رسمی این کشور «اونا» گفت: کل درآمد دولت در این سال، ۳/۵۸۷ میلیارد ریال پیش بینی شده است درحالی که در سال گذشته، ۳/۱۴۰ میلیارد ریال بود. براساس این گزارش، هزینه های دولت عمان نسبت به بودجه سال ۲۰۰۵ میلادی ۵۵۷ میلیون ریال افزایش یافته است. مکی افزود: برنامه ۵ ساله عمان که از سال جدید میلادی شروع می شود براساس بهای میانگین ۳۰ دلار برای هر بشکه نفت بسته شده است. میانگین بهای هر بشکه نفت در بودجه سال ۲۰۰۵ این کشور نفت خیز حوزه خلیج فارس، ۲۳ دلار پیش بینی شده بود.

میزان ذخیره ارزی کره جنوبی به ۲۱۰ میلیارد و ۳۹۰ میلیون دلار رسید

بانک مرکزی کره جنوبی میزان ذخیره ارزی این کشور را ۲۱۰ میلیارد و ۳۹۰ میلیون دلار اعلام کرد. به گزارش خبرگزاری یونهاپ، بانک مرکزی کره جنوبی روز سه شنبه اعلام کرد که درماه دسامبرسال ۲۰۰۵ میلادی ، دو میلیارد دلار بر میزان ذخایر ارزی این کشور افزوده شد.

آمار بانک مرکزی کره جنوبی نشان می دهد که این کشور به لحاظ ذخایر ارزی چهارمین کشور جهان است. ژاپن با ۸۴۳ میلیارد و۳۰۰ میلیون دلار ذخیره ارزی ، بیشترین میزان ذخیره ارزی جهان را در اختیار دارد.

«رامکو» هند سرمایه گذاری تولید سیمان را در حوزه خلیج فارس بررسی می کند

ایرنا: گروه «رامکو»ی هند اعلام کرد: سرگرم گفت وگو و بررسی برای سرمایه گذاری مشترک ۱۰۰ میلیون دلاری برای ساخت کارخانه سیمان در منطقه خلیج فارس است.

شرکت سرمایه گذاری رامکو درحوزه های گوناگون از ریسندگی و بافنگی، تولید سیمان و مصالح ساختمانی، فناوری زیستی و وسایل جراحی گرفته تا نرم افزارهای کاربردی رایانه و هوانوردی در سراسر جهان فعالیت می کند. براساس بیانیه رامکو،«پی آر ونکت راما راجا» در دبی افزود: گفت وگوهای اولیه با شریکان بالقوه برای ساخت یک کارخانه «انرژی محور» باظرفیت تولید ۵/۱ میلیون تن سیمان در سال انجام شده است.

گروه رامکو با سرمایه ۱/۲۹ میلیارد درهم امارات اکنون دارای کارخانه های تولید سیمان در «تامیل نادو»، «کارناتاکا» و «اندراپرداش» با ظرفیت کل ۶ میلیون تن در سال است. این شرکت همچنین قصد ساخت یک کارخانه تولید دیوارهای پیش ساخته دارد، ولی مکان آن را مشخص نکرد.

«رامکو سیستمز» شرکت نرم افزارهای رایانه ای وابسته به گروه رامکو نیز اخیراً مقر منطقه ای خود را در شهرک اینترنتی دبی افتتاح کرد. به گفته راجا، «رامکو سیستمز» برای نخستین بار به عنوان یک شرکت هندی تاکنون ۱۶ نرم افزار خود را در آمریکا به ثبت رسانده است. وی افزود: این شرکت که به ۱۰۰ هزار مشترک در ۴۰ کشور خدمات ارائه می دهد، اکنون برای گسترش حضور خود در بازارهای حوزه خلیج فارس تلاش می کند.

۶۱ درصد بنزین وارداتی کشور به امارات اختصاص دارد

مهر: جزئیات کامل واردات بنزین از ۱۱ کشور آسیایی - اروپایی به ارزش ۲ میلیارد و ۲۷۵ میلیون دلار در هشت ماهه اول امسال منتشر شد.

امارات متحده عربی، هلند، هند، سنگاپور، ترکمنستان، آذربایجان، فرانسه، فدراسیون روسیه، ترکیه، یونان و کویت، ۱۱ کشور آسیایی - اروپایی هستند که ایران در هشت ماهه اول امسال سه میلیون و ۹۹۹ هزارتن بنزین به ارزش دومیلیاردو۲۷۵ میلیون دلار از آن کشورها وارد کرده است. براساس این گزارش، در هشت ماهه اول امسال، ایران تنها از کشور امارات متحده عربی ۲/۴ میلیون تن بنزین به ارزش یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار وارد کشور کرده است. یعنی بیش از ۶۱ درصد بنزین وارداتی ایران در این مدت از کشور امارات بوده است. هلند هم در هشت ماهه اول امسال با واردات ۳۹۶/۵ میلیون تن بنزین به ارزش ۲۲۲/۱ میلیون دلار به ایران، دومین کشور صادر کننده این فرآورده نفتی به کشورمان به شمار می رود. در همین حال، درهشت ماهه اول امسال واردات بنزین ایران از کشور هند به ۲۰۸/۲ میلیون دلار رسیده است. در همین مدت، ایران از کشور سنگاپور ۱۰۴/۳ میلیون دلار بنزین وارد کشور کرده است.

برطبق این گزارش، حجم بنزین وارداتی ایران از دو کشور ترکمنستان وآذربایجان هم در هشت ماهه اول امسال به ترتیب ۹۷ و ۷۵/۲ میلیون دلار بوده است. فرانسه نیز که یکی از سه کشور اروپایی مذاکره کننده در مسائل هسته ای با ایران است، ۵۸/۱ میلیون دلار بنزین به ایران در هشت ماهه اول امسال صادر کرده است. در هشت ماهه اول امسال کشورهای فدراسیون روسیه، ترکیه، یونان و کویت هم به ترتیب ۳۷/۵ ، ۲/۳۷، ۸/۱۷ ، ۳/۱۷ میلیون دلار واردات بنزین به ایران داشته اند.

جایگاه ایران در اقتصاد جهان

راه کم خطر!

حدود دو هفته پیش، یک هیأت ایرانی برای اولین بار در نشست رسمی سازمان جهانی تجارت حضور یافت. این هیأت پس از ۸ سال از ارائه رسمی درخواست عضویت ایران در این سازمان و حدود ۱۱ سال پس از تشکیل سازمان جهانی تجارت، از طرف دولت ایران اعزام شد. جمهوری اسلامی، یقیناً با اعزام رسمی این هیأت ایرانی خواستار حضور فعال تر در اقتصاد جهانی است. از این رو باید با ابزار مناسب پا به این وادی گذارد. چه این عرصه، عرصه ای است که هم «دیپلماسی» مناسب و هم «زبان» متفاوتی را می طلبد.

ولی پیش از آنکه ایران در سازمان جهانی تجارت و در چارچوب قانونمند آن حضور یابد، باید با موقعیت کنونی خود آشنا شود، زیرا بدون شناخت موقعیت ایران در اقتصاد جهانی نه می توان به «دیپلماسی مناسب» دست یافت و نه می توان از «زبان مطلوب» استفاده کرد چرا که اگر این گفته مارکس (که اکثر اقتصاددانان جهان قبول دارند) مبنی بر اینکه آنچه قدرت یک ملت را نمایان می سازد، ارزش ثروتی است که تولید می کند، را بپذیریم، در آن صورت باید به ارزیابی تولید ثروت ایران در اقتصاد جهانی پرداخت و موقعیت ایران را در «صور فلکی» اقتصادی جهان تعیین کرد.

اما چگونه می توان به جایگاه جهانی ایران پی برد؟ در دهه ۱۹۷۰ امانوئل والرشتاین، جامعه شناس بزرگ آمریکایی، به تدوین فرضیه ای پرداخت که براساس آن نظم نوین جهانی هم قابل تحلیل است. در این فرضیه، موقعیت هر کشوری بسته به قدرت اقتصادی و سیاسی (که البته آن هم از قدرت اقتصادی نشأت می گیرد) و توسعه یافتگی آن، در «هسته مرکزی»، «حاشیه ای» و «نیمه حاشیه ای» قرار می گیرد. بنابراین فرضیه، هر چقدر کشوری توسعه یافته تر باشد، در سمت و سوی «هسته مرکزی» جهان قرار می گیرد و قدرت اعمال خواسته های خود را هم افزایش می دهد و هر چقدر از این هسته مرکزی دورتر شود، توسعه یافتگی آن هم کمتر می شود و کمتر می تواند خواستهای خود را اعمال کند. این فرضیه که مبتنی بر تحقیقات تاریخی دولت ها و کشورهای جهان در ۲۰۰۰ سال گذشته است، اکنون به عنوان یک «فرضیه درست» منشأ تحقیقات بسیاری از تحولات اقتصادی - سیاسی کشورهای جهان از جمله ایران هم قرار گرفته است. لذا با توجه به این فرضیه، می توان موقعیت فعلی ایران را در سطح جهانی مورد ارزیابی قرار داد. برای ارزیابی ایران در نظام جهانی، بهتر است موقعیت آن، در دو سطح بررسی شود. سطح اول: موقعیت ایران در تولید ناخالص داخلی جهان و سطوح دوم: موقعیت ایران در تجارت جهانی که البته سطح دوم، بسیاری از پارامترها و فاکتورهای اقتصادی دیگر را دربرمی گیرد.

موقعیت ایران در تولید ناخالص جهان

میزان تولید ناخالص جهان در سال ۲۰۰۴ (برحسب برابری قدرت خرید) معادل ۵۵ هزار و ۵۰۰ میلیارد دلار بود. ایالات متحده آمریکا با ۱۱ هزار و ۷۵۰ میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی (یعنی بیش از ۲۱ درصد ارزش تولید ناخالص جهان) پرقدرت ترین کشور از لحاظ تولید ثروت در جهان بود. میزان تولید ناخالص داخلی ایران در آن سال معادل ۵۱۶ میلیارد دلار برآورد شده است. با این حساب ایران کمتر از یک درصد تولید ناخالص جهان را در اختیار دارد. لازمه پا گرفتن یک کشور پرقدرت، چنانکه بتواند حرف خود را بر کرسی بنشاند، توانمندی در تولید ناخالص داخلی و فراهم کردن زیر ساختارهای مناسب برای رشد اقتصادی است. بر همین اساس بود که کشورهایی مانند ژاپن و آلمان پس از جنگ جهانی دوم به سمت تقویت بنیه اقتصادی حرکت و تمام توان خود را در این جهت بسیج کردند و بر همین فرضیه است که کشور دیگری مانند چین در اواخر قرن بیستم از منازعات و تنش های سیاسی دست کشید و جهت گیری خود را بر افزایش توان اقتصادی متمرکز کرد.

اینکه چرا چنین سمت و سویی اتخاذ شد، به اتفاقاتی برمی گردد که در دو قرن گذشته بر تحولات اقتصادی جهان حاکم گشت و عملاً حاکمیت را تا پیش از این در نبردهای نظامی تعیین می شد، به سمت اقتصاد آورد.

نسخه های به دست آمده از تحولات اقتصادی جهان حاکی از آن است که در دو قرن گذشته سه موج در هم آمیزی بین المللی بلند شد که سبب گشت هم رشد اقتصادی جهان تکان بخورد و هم نسبت تجارت و نیز نسبت دارایی های خارجی به تولید ناخالص جهان افزایش یابد. اولین فرایند را می توان در بین سالهای ۱۹۱۳ _ ۱۸۷۰ مشاهده کرد. متوسط رشد اقتصاد جهانی در این دوره از یک درصد در سال ۱۸۷۰ به ۱/۹ درصد و نسبت تجارت به تولید ناخالص جهان از ۱۰ درصد به ۱۸ درصد در سال ۱۹۱۳ افزایش یافت.

دومین دوره به سالهای بین ۱۹۸۰ _ ۱۹۵۰ برمی گردد. در این دوره متوسط رشد اقتصاد جهانی به ۲/۵ درصد و نسبت تجارت به تولید ناخالص جهان از ۱۴ درصد به ۲۲ درصد رسید. سومین دوره از سال ۲۰۰۰ _ ۱۹۸۰ است که میانگین رشد اقتصادی ۳ درصد و نسبت تجارت به تولید ناخالص جهان به بیش از ۲۵ درصد افزایش یافت.

تحلیل این روند نشان می دهد ارتقای فناوری اقتصادی و بهره وری در دو قرن گذشته باعث دگرگونی در اقتصاد جهانی شده و تولید ثروتی در جهان به وجود آورده که دولتها حاضر نیستند به راحتی از این ارزش دست بکشند یا آن را به مخاطره اندازند. از این رو به نظر می آید محور تمام مذاکرات و جهت گیری ها نه بر «سیاست»، بلکه بر «اقتصاد» گذاشته شده است. لذا حضور پررنگ در اقتصاد جهانی که لازمه آن افزایش ثروت و بالا بردن نسبت تجارت به تولید داخلی جهان است، نه فقط این امکان را به وجود می آورد که «چانه زنی» های سیاسی قدرت بگیرد بلکه کشوری که در «نیمه حاشیه» قرار دارد، به «حاشیه» و سپس به «هسته مرکزی» منتقل شود.

موقعیت ایران در تجارت جهانی

حجم تجارت جهانی در سال ۲۰۰۴ میلادی به بیش از ۱۸ هزار میلیارد دلار رسید که در این میان، ایران با ۸۱ میلیارد دلار تجارت در جهان (۴۴/۴ میلیارد دلار صادرات و حدود ۳۷ میلیارد دلار واردات)، حدود ۴۵ صدم درصد سهم تجارت جهانی را در اختیار داشت. این سهم زمانی قابل درک است که با سهم ۱۳ درصدی ایالات متحده، ۹ درصدی آلمان و ۶/۴ درصدی چین مقایسه شود.

مستندات و آمارها نشان می دهد ایران طی ۲۵ سال گذشته، سهم خود را در تجارت جهانی به تدریج از دست داده است. در دو دهه پیش سهم ایران در تجارت جهانی حدود ۳ درصد بود که این میزان اکنون با ۸۵ درصد کاهش به ۴۵ صدم درصد رسیده است.

یکی از مؤلفه های مهم در حاکمیت اقتصادی بر جهان، هم به همین پارامتر یعنی ارزش کالای مبادله شده (صادرات و واردات) برمی گردد. سهم هر کشور در این حوزه، بیانگر میزان حضور آن در اقتصاد جهانی است. به عبارتی تأثیرگذاری موقعیت هر کشور در اقتصاد جهانی، متناسب با میزان سهم آن در تجارت بین المللی خواهد بود.

در حال حاضر از این منظر، قدرت، در میان چند کشور متمرکز است. چنان که ارزش کالای مبادله شده برای ایالات متحده آمریکا در سال ۲۰۰۴ معادل ۲ هزار و ۳۴۴ میلیارد دلار بوده است. پس از آن، باید به سهم یک هزار و ۶۲۹ میلیارد دلاری آلمان و سهم یک هزار و ۱۵۴ میلیارد دلاری چین در تجارت جهانی اشاره کرد.

ارزش کالای مبادله شده برای ژاپن نیز در سال ۲۰۰۴ میلادی یک هزار و ۲۰ میلیارد دلار بوده است که سهمی معادل ۵/۶ درصد را شامل می شود.

این کشورها با حرکت به سمت صادرات کالا با ارزش افزوده بالا و نیز واردات کالاهای سرمایه ای، عملاً به قدرت مانور بالایی در عرصه مبادلات تولیدات فرآوری شده دست یافته اند، علاوه بر آنکه رقابت شدیدی در میان چند کشور اول حکمفرماست تا گوی سبقت را از سایرین بربایند و مرتباً به سهم خود بیفزایند چنان که چین با سرعتی شگفت آور، در پی افزایش تراز تجاری خود با اروپا و یا مصرف کنندگان آسیایی چون ایران است.

ایران اما طی سالهای گذشته نتوانسته از این سلاح اقتصادی مؤثر، متناسب با امکانات خود بهره گیرد. دراین مدت مهمترین درآمد ایران در چرخه مبادلات تجاری، ناشی از صادرات نفت خام بوده است. بررسی هایی که در زمینه سبد صادراتی ایران صورت گرفته، نشان می دهد سهم صادرات نفتی ایران از کل صادرات ۸۶/۱ درصد بوده است ، در حالی که سهم محصولات کشاورزی ۴/۶ درصد و صنعتی ۸/۶ درصد بوده است. اگر سبد صادراتی ایران با کشورهایی مانندایالات متحده آمریکا و چین مقایسه شود، نتایج قابل توجهی به دست می آید:

ترکیب سبد صادراتی ایالات متحده نشان می دهد که ۸۱/۷ درصد آن مربوط به صادرات مصنوعات و کالاهای ساخته شده بوده است. ۹/۷ درصد صادرات هم شامل محصولات کشاورزی و ۴/۶ درصد مربوط به محصولات معدنی و سوخت بوده است.

ترکیب سبد صادراتی چین هم نشان می دهد محصولات صنعتی ۹۱/۴ درصد صادرات این کشور را شامل می شود و مابقی که سهم اندک ۸/۶ درصدی است به محصولات کشاورزی و سوخت بر می گردد.

تجربیات سیاسی - اقتصادی کشورهای همسان و نوظهور، نشان می دهد آنچه سبب شده به این سطح از قدرت برسند و با به کارگیری ابزارهای اقتصادی، به نقش فعالتری درچانه زنی های سیاسی دست یابند، رویکرد جدید آنها از «سیاست محوری»، به «اقتصاد محوری» است چه، این رویکرد جدید که اتفاقاً با نگاه به دستاورد امنیتی و سیاسی ناشی از آن ، در دستور کار قرار گرفته، روابط بین الملل را وارد فاز جدیدی کرده است زیرا به اعتبار چنین نقش استراتژیکی است که مناسبات دیپلماتیک کشورهای چین و آمریکا (دو کشوری که یکی به بالاترین رشد اقتصادی جهان رسیده و دیگری در میان کشورهای پردرآمد از بالاترین رشد برخوردار است)، در سالهای اخیر بازتعریف شده است.

سرمایه گذاری مستقیم خارجی

شاخص دیگری که با بررسی آن می توان به میزان تعاملات کشورها با اقتصاد جهانی پرداخت و استحکام پیوندهای آن را مورد ارزیابی قرار داد، سرمایه گذاری مستقیم خارجی است.

سرمایه گذاری مستقیم خارجی، مؤلفه ای است که تحلیلگران و نهادهای معتبر اقتصادی سیاسی با ارزیابی آن می توانند نگرش سرمایه گذاران خارجی را به درون هر کشور سنجه گذاری کنند و به درجه ثبات سیاسی آن پی ببرند.

نیز هرچقدر نگاه اقتصادی سرمایه گذاران خارجی به کشور میزبان، مثبت تر باشد ، نشان دهنده آن است که کشور در تعامل جهانی موفق تر عمل کرده است.

بررسی ها، افزایش ملایم جریان سرمایه گذاری مستقیم جهان در سال ۲۰۰۴ میلادی پس از سه سال کاهش را به اعتماد بیشتر به اقتصاد نسبت می دهد.

منتفعین اصلی افزایش جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی در سطح جهان را باید ایالات متحده آمریکا ، تعدادی از کشورهای در حال توسعه آسیایی و نیز برخی کشورهای آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب دانست. میزان سرمایه گذاری مستقیم در جهان در سال ۲۰۰۴ میلادی به ۶۵۰ میلیارد دلار رسیده که سهم ایران از این رقم حدود ۸ دهم درصد یعنی ۵۰۰ میلیون دلار بوده است. ایران در سالهای پیش تر هم از نظر جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی در دسته کشورهایی قرار گرفت که ۹۰۰-۱۰۰ میلیون دلار ، سرمایه جذب کرده بودند. در رتبه بندی آنکتاد از جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی طی سالهای ۲۰۰۳-۲۰۰۰ میلادی نیز ایران در میان ۱۴۰ کشور مورد بررسی، در رتبه ۱۳۶ جای گرفت.

این در حالی بود که دیگر کشور منطقه یعنی امارات در سال گذشته از نظر جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی در رده ۲۲ قرار گرفت. بهبود شاخص FDI (سرمایه گذاری مستقیم خارجی) در کشوری چون امارات یکی از عوامل بسیار مؤثر در رونق اقتصادی آن به شمار می رود. چنانکه تأثیر آن را می توان در افزایش تولید ناخالص داخلی امارات مشاهده کرد که در سال گذشته نسبت به سال قبل از آن، ۱۲ درصد افزایش نشان داده است. به همین خاطر است که کارشناسان معتقدند در بحث سرمایه گذاری مستقیم خارجی باید دو نگاه را با هم تلفیق کرد ، اینکه این مؤلفه علاوه بر تأمین سرمایه مورد نیاز برای رشد اقتصادی و انتقال فناوری، نقش مؤثری هم در تضمین امنیت پایدار کشورها بازی می کند و در اصل می توان آن را میزان الحراره فضای حاکم بر کسب و کار دانست.

انرژی

امنیت عرضه انرژی در سال ۲۰۰۴ همچنان دغدغه اقتصادهای پویای جهان بود. این عامل که به تعبیر تحلیلگران، آرایش سیاسی جهان را رو به تغییر برده، در کنار روند صعودی قیمت نفت، به ارتقای نقش صاحبان ذخایر انرژی در جهان منجر شده است. از این نظر باید سهم ایران در تولید نفت خام را مورد بررسی قرار داد. در سال ۲۰۰۴ میلادی که میزان نفت عرضه شده به جهان به ۷۷/۸ میلیون بشکه رسید، تولید نفت ایران ۳/۸ میلیون بشکه بود. برای ارزیابی جایگاه فعلی در تولید نفت، باید نقش ایران در گذشته مورد بررسی واقع شود. بر این اساس مشخص می شود ایران زمانی نزدیک به ۱۰ درصد تولید نفت جهان را در اختیار داشته است. در آن زمان (یعنی سال ۱۹۷۶) ایران با تولید ۵/۹۲ میلیون بشکه نفت در روز از سهمی ۹/۸۶ درصدی در جهان برخوردار بوده است. میزان تولید نفت ایران پس از ۲۵ سال یعنی در سال ۲۰۰۱ میلادی به ۳/۶۸۸ میلیون بشکه کاهش یافت که دلیل عمده آن را باید در جنگی که عراق علیه ایران به راه انداخت جست وجو کرد. به هر روی اکنون سهم ایران از تولید جهانی نفت از ۹/۸ درصد به ۵ درصد کاهش یافته است.

نکته قابل تأمل آنکه در سالهایی که میزان تولید روزانه نفت ایران حدود ۶ میلیون بشکه بود، کمتر از یک میلیون بشکه آن مصرف داخل و بقیه صادر می شد. اما در حال حاضر با توجه به افزایش شدید مصرف داخلی و رشد قابل توجه قیمت جهانی، ضرورت ارتقای سطح تولید دومین تولید کننده عضو اوپک به مراتب بیش از گذشته آشکار شده است چه آنکه عربستان، اولین تولید کننده نفت اوپک و جهان با اتکا به نقش راهبردی خود در عرضه نفت خام، توانسته به جایگاه تأثیرگذاری در معادلات سیاسی منطقه دست یابد. این کشور در مقطع زمانی مناسبی از این نقش بهره گرفت زیرا با ظهور انرژی های نو، به تدریج، نقش سلاحی چون نفت رو به ضعف خواهد گذاشت. پیش بینی ها هم حاکی از آن است که شدت انرژی (به کارگیری انرژی در ایجاد هر دلار تولید ناخالص داخلی) از سال ۲۰۰۴ میلادی تا سال ۲۰۳۰ میلادی، سالانه ۱/۸ درصد کاهش می یابد که این، می تواند تهدیدی برای صاحبان ذخایر نفتی (که عمدتاً اقتصادی تک محصولی و وابسته به فروش نفت خام دارند) تلقی شود چرا که مصرف کنندگان بزرگ، در پی افزایش قیمت نفت، امکانات خود را برای خروج از وضعیت تحمیلی فعلی بسیج کرده اند.

□

اقتصاد جهانی، با چالش یابی چالش، مسیر تکاملی خود را طی می کند. در این مسیر، مراحل مختلفی پشت سر گذاشته شده است. گذر از اقتصاد کشاورزی به اقتصاد سرمایه داری فرصت تازه ای را در اوایل قرن بیستم برای اقتصاد جهانی فراهم کرد تا اهرم های خود را برای یک کاسه کردن نظم نوین اقتصادی به کار اندازد. اما بحران درون سرمایه داری، جنگ جهانی اول و دوم را پیش پای کشورهای توسعه یافته گذاشت و این فرصت را برای حدود ۶ دهه به عقب انداخت.

اکنون عزم تمامی کشورها چه توسعه یافته و چه در حال توسعه برای جهانی شدن اقتصاد جزم شده است. چه، اعتقاد بر این است که با ابزار «اقتصاد» تن دادن به «قواعد» آن می توان بدون به چالش کشیدن «سیاست» و بدون توسل به «قوای نظامی»، به قدرت دست یافت. الگوی پیش روی آنها هم ژاپن، چین و کشورهای آسیای جنوب شرقی است. سرنوشت ایران نیز در این بازی بهتر می تواند رقم بخورد که ایران قابلیت و امکانات اقتصادی آن را داراست. ژاپن «امکانات» اقتصادی چندانی نداشت اما توانست پیش از دیگر کشورهای شکست خورده در جنگ در منطقه آسیا پا به عرصه سیاست جهانی نهد و بر آن تأثیر هم گذارد. چین، اما خیلی سریعتر از ژاپن واردعرصه جهانی و تأثیرگذار بر آن شد و از نیمه حاشیه به حاشیه رفت و دور نیست که وارد هسته مرکزی شود.

بنابراین چرا ایران نتواند امکانات و قابلیت به علاوه موقعیت ژئوپلتیک خود را در خدمت توسعه و پیوند قوی با اقتصاد جهانی بگیرد؟!

به باور تحلیلگران، استراتژی نوینی که ایران می تواند در تعاملات سیاسی، امنیتی منطقه و جهان در پیش گیرد، از همین مسیر هم پیوندی با اقتصاد جهانی می گذرد، راهی کم خطر که دشمنان زیادی نمی آفرینند.

ایران طی ۲۵ سال گذشته، سهم خود را در تجارت جهانی به تدریج از دست داده است. در دو دهه پیش سهم ایران در تجارت جهانی حدود ۳درصد بود که این میزان اکنون با ۸۵ درصد کاهش به ۴۵ صدم درصد رسیده است

انتصابات در وزارت نفت

روابط عمومی وزارت نفت اعلام کرد: در احکام صادره از سوی آقای سید کاظم وزیری هامانه وزیر نفت کشورمان معاونین وزارت نفت در امور: نفت، گاز، پتروشیمی، پالایش و پخش فرآورده های نفتی، بین الملل، منابع انسانی و مدیریت و نیز رئیس مؤسسه مطالعات بین المللی انرژی منصوب شدند.

براساس این گزارش، غلامحسین نوذری به سمت معاون وزیر و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران ، سیدرضا کسایی زاده به سمت معاون وزیر ومدیر عامل شرکت ملی گاز ایران، اصغر ابراهیمی اصل به عنوان معاون وزیر و مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران و محمدرضا نعمت زاده را به سمت معاون وزیر و مدیر عامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران منصوب شدند.

همچنین با ادغام معاونت نفت و گاز دریای خزر در معاونت امور بین الملل وزارت نفت، طی حکم صادره از سوی وزیر نفت، محمد هادی نژاد حسینیان به سمت معاون امور بین الملل وزارت نفت منصوب شد. در یکی دیگر از این احکام که از سوی وزیر نفت صادر شده، منصور معظمی به سمت معاون وزیر در امور منابع انسانی و مدیریت منصوب گردید. بر پایه این گزارش، وزیر نفت ، علی اصغر زارعی را نیز به سمت رئیس مؤسسه مطالعات بین المللی انرژی منصوب کرد.

۵۵۰۰ میلیارد تومان تسهیلات در اختیار کشاورزان قرار گرفت

ایسنا: « بانک کشاورزی تاکنون پنج هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان در اختیار کشاورزان قرار داده است.»

سیدحسن نوربخش مدیرعامل بانک کشاورزی در مراسم تقدیر از کشاورزان نمونه خاطرنشان کرد: «تاکنون از مردم پنج هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان پول جمع آوری کرده و در اختیار کشاورزان قرار داده ایم که برای اعطای تسهیلات دوباره به کشاورزان در سال بعد باید سه هزار میلیارد قسط این پرداختی ها از سوی کشاورزان برگردانده شود که در صورت تأخیر در پرداخت اقساط، پرداخت وام به دیگر کشاورزان نیز با تأخیر مواجه می شود.»

وی در ادامه افزود:« امسال چهار هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان وام و تسهیلات به کشاورزان پرداخت شده که سه هزار و ۵۰۰ میلیارد آن از محل برگشت اقساط است و بقیه آن نیز از برخی بانک ها قرض گرفته شده، به طوری که مهلت پرداخت ۱۰۰ میلیارد تومانی که از بانک پارسیان قرض کرده بودیم سررسید شده که مهلت پرداخت آن هم تمدید نمی شود.»

۷۳بانک عربی در فهرست بزرگترین بانکهای جهان

فارس: نشریه بین المللی بنکر، ۷۳بانک عربی را در فهرست ۱۰۰۰ بانک بزرگ جهان قرار داد.

نشریه بین المللی بنکر با انتشار نتایج تحقیقات خود از ۷۳بانک، ۱۴بانک عربی را جزو ۱۰۰۰ بانک جهان برشمرد که در بین این ۷۳بانک اماراتی، ۱۰بانک سعودی، ۷بانک کویتی، ۷بانک مصری، ۵بانک بحرینی، ۵بانک لبنانی، ۴بانک مغربی، ۲بانک اردنی و ۲بانک قطری قرار دارند.

بنا بر این گزارش نتایج این تحقیقات نشان می دهد موجودی و سود قبل از کسر مالیات این بانکهای عربی، ۲درصد مجموع ۱۰۰۰ بانک بزرگ جهان و سرمایه اولیه آنها ۴درصد این بانکها را شامل می شود.

بنابراین گزارش، بانکهای عربی در طی سالهای اخیر، ۸/۲درصد افزایش موجودی داشته اند.

وزیر امور اقتصادی و دارایی:

مشکلات بورس به دلیل رشد حبابی یک سال گذشته بود

ایسنا: وزیر امور اقتصادی و دارایی گفت: مشکلات بورس که از ۱۴ آذر سال ۱۳۸۳ آغاز شد به دلیل رشد ۱۳۰ درصدی سهام در سال ۸۲ بود که رشدی حباب گونه داشت و ما شاهد افت شاخص ها بودیم تا آنجا که در روزهای اخیر قیمت ها به کف رسیده است.

«داوود دانش جعفری» همچنین درباره اوراق منتشر شده از سوی بانک مرکزی و این که از ۱۵۰۰ میلیارد تومان، ۴۰۰ میلیارد تومان آن به فروش رسید، خاطرنشان کرد: در مرحله اول نزدیک به ۴۰۰ میلیارد تومان به فروش رفت، اما در واقع باید تا سقف ۱۵۰۰ میلیارد تومان ادامه پیدا کند و مراحل بعدی نیز اعلام خواهد شد.

وی در پاسخ به این پرسش که «تسهیلات تکلیفی براساس برنامه چهارم باید به صفر برسد و براساس چیزی که دولت جدید اعلام کرده امسال و سال آینده ۵۰ درصد از این تسهیلات باید به بخش های تولیدی اختصاص یابد، این امر تناقضی با بودجه ندارد؟» گفت: در واقع تسهیلات تکلیفی طی حکمی در برنامه وجود دارد، سالانه باید ۲۰ درصد کاهش پیدا کند. این در سال ۸۴ دنبال و ادامه سیاست سال ۸۳ پیگیری خواهد شد. بنابراین تغییر رویکردی در این ارتباط صورت نگرفته است. وزیر امور اقتصادی و دارایی، درباره وضعیت بازار سهام و اینکه چگونه بعد از افت و خیزها جان گرفت، توضیح داد که این امر به عملکرد یک سال گذشته بورس بر می گشت که ناشی از رشد حبابی آن بود.

دانش جعفری در ادامه بورس را مانند هر کار اجرایی دارای ساز و کاری دانست که اگر شناخته شود امکان مدیریت آن وجود دارد و اظهار کرد: مهمترین مشکل بورس رکودی بود که به صورت مستمر ادامه داشت، همه کسانی که در بورس بودند فروشنده بودند اما اکنون که فعال شده ساز و کار خود را دارد. بخشی از مشکلاتی که در گذشته داشتیم را با قانون جدید برطرف کردیم.

بازارهای بورس ابوظبی و مسقط به هم متصل شدند

ایسنا: بازارهای مالی ابوظبی و مسقط از طریق سایت مشترک به هم متصل شدند.

بنابراین گزارش از این پس سرمایه گذاران در دو کشور امارات و عمان می توانند همزمان در بازار بورس ابوظبی و مسقط داد و ستد کنند و حتی شرکت های دو کشور نیز می توانند از این طریق سهام خود را به بازار عرضه کنند.

حارب مسعو الدرمکی - مدیر کل بازار بورس ابوظبی - گفت: این نوع خدمات در کشورهای حوزه خلیج فارس برای اولین بار به کار گرفته شده است. تنها مشکل ما نداشتن پول واحد است و امیدواریم که در آینده ارتباط بین تمام بازارهای مالی کشورهای حوزه خلیج فارس برقرار شود.

این راهکار یکی از راهکارهای فرار سرمایه ها از کشورهای حوزه خلیج فارس است.